

[Boeck-Hansen.]

ærede Statsminister er kommet til Sandhedens Erkendelse og er klar over, at han trænger til Hjælp, men jeg er nu bange for, at Viljen ikke er fuldstændig paa Højde med den højtærede Statsministers Udtalelser.

Mit Raad over for Arbejdsløsheden er dette, at man skulde skabe betydelig mere Tillid inden for Erhvervene, saaledes at de med Tillid kunde se Fremtiden i Møde. Men i øvrigt maa det være Ministeriets Pligt at komme frem med de gode Raad paa dette Omraade. Naar Ministeriet fremsætter f. Eks. et Forslag til Lov om Leje som det, vi kender, ved vi, at Hensigten med, at et saadant Forslag kommer frem nu, tilfældigvis lige foran Valgene, er at gøre noget godt for Lejerne, som jo altid er flere end Ejerne. Men Følgen af en saadan Lov vil utvivlsomt blive Arbejdsløshed, thi hvem har Lyst til at bygge Udlejningshuse, naar deres Dispositionsret stadig bliver begrænset, og hvem vil holde Lejlighederne i virkelig god Stand, naar man ikke kan faa Lov at skaffe sig Dækning for de øgede Udgifter, som den stigende Arbejdsløn og de stigende Skatter frembringer? Der er saamænd Arbejdsløshed nok inden for Byggefagene; i Øjeblikket er der 28 pCt. Arbejdsledighed blandt Malersvendene, der er over 27 pCt. Arbejdsledighed mellem Murerne, 30 pCt. mellem Tømrerne og 37 pCt. mellem Murarbejdsmændene.

Naar man tænker paa, hvem der skal finde paa Raad mod Arbejdsløsheden, maa man for øvrigt huske paa, at dette Onde er nøje knyttet til den Erhvervs politik, man driver. Og Erhvervs politikken er igen nøje knyttet til Handels politikken, og denne er i hvert Fald i ikke ringe Grad hemmelig, til Trods for at det radikale Program lyder paa fuld Offentlighed i al Udenrigs politik. Og naar man ikke kender Grundene tilstrækkeligt, kan man heller ikke let give Raad. Jeg kan f. Eks. ikke se, hvad Aarsagen er til, at man ikke i Silkeborg bygger en stor Kunstsilkefabrik. Der er fremmede Folk, som vil sætte 4—5 Mill. Kr. i Foretagendet, men de kan ikke faa Lov til det. Om Aarsagen er den, at den højtærede Udenrigsminister nu engang har disponeret over den Import af Kunstsilke, som derved muligvis vil falde bort, eller om det er den, at den højtærede Finansminister ikke kan undvære de Toldindtægter, som derved vilde forsvinde, ved jeg ikke. Men een Ting ved jeg, nemlig at det gaar ud over de arbejdsløse, naar man ikke faar Lov til at sætte noget saadant i Gang.

Naar man ikke kender Ondets Rod,

kan man heller ikke komme og give Raad, og derfor maa vi i første Række ønske, at det er Regeringen, der foreslaar. Foran sidste Landstingsvalg sagde Regeringspartierne, som bekendt, at Aarsagen til, at det ikke gik, som det burde og skulde, var, at de ikke havde den fulde Magt og dermed heller ikke det fulde Ansvar. Men saa fik de jo Landstingsflertallet, og saa voksede Arbejdsløsheden. Dengang udtrykte Socialdemokratiet sine Løfter i Billedform. De havde en Valgplakat; det var en smuk hvid By med røde Tage og høje slanke Skorstene; det eneste, der ikke var, var Røg ud af Skorstenene — og det var saa betegnende for, hvordan det kom til at gaa. Regeringen har baade røde Tage og lange Skorstene, men Skorstenene ryger ikke, de ryger ikke, ganske simpelt fordi Ilden er slukket paa mangel og Esse, og der er mange Erhverv, der maa ligge med bakkede Fyr, og jeg er ogsaa bange for, at naar Vinteren kommer og Byen bliver hvid, vil der være saa mange Kakkelovne, der ikke er Ild i. Den Valgplakat kan de godt gemme til Foraaret, den er udmærket, den kan godt bruges en Gang til.

Men var det mon alligevel ikke rigtigt, at Arbejdsløshedstallet blev analyseret? Jeg er svært bange for, at der er kommet Uorden i Rækkerne, at det er saaledes, at det en skønne Dag overhovedet ikke bliver muligt, ikke engang rent teoretisk, at faa alle de Mennesker i Arbejde, og saa galt skulde det nu alligevel ikke gaa, at man paa Forhaand maatte opgive det. Der er Fag, som ikke har ret mange arbejdsløse, men saa er der andre Fag, hvor der er en ganske fortvivlende stor Arbejdsløshed. Jeg kan f. Eks. ikke forstaa, at man ikke tænkte paa de mange arbejdsløse Søfolk — der er ca. 30 pCt. af Søfolkene, der er arbejdsløse —, dengang man gennemførte Merindtægtsskatten. Man kan ikke nægte, at denne Merindtægtskat har gjort, at Handels søfartens Erhverv er blevet hemmet, naar en 30 pCt. af Søfolkene gaar arbejdsløse. — Hvor var det for Resten forskrækkelig kedeligt, at det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen ikke var klar over Merindtægtens skadelige Virkninger, før der blev stemt for den, men først efter. Det var meget kedeligt, skulde jeg synes, men det havde maaske ikke gjort nogen Forskel, for det kunde jo godt være, at det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen alligevel havde stemt for den, til Trods for sine Vanskeligheder med at gøre det; det har vi jo set før, at det ærede Medlem har kunnet overvinde sig selv til at stemme for saadanne Love, som han selv kraftigt har kritiseret.